

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/507/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713210356
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713210356.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti odporcovi B. N., nar. XX. XX. XXXX, bytoom J. XXXX/XX, XXX XX N., zastupovaný advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zast. Advokátom JUDr. Jánom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 662,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, zo dňa 02. 02. 2015, č. k. 13C 2/2014-115, do výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu tak, že navrhovateľovi ukladá povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 202,75 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V ostatných nenapadnutých výrokoch sa rozsudku okresného súdu n e d o t ý k a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol s odôvodnením, že v úverovej zmluve sa nenachádza údaj o úroku a iných poplatkoch, a preto súd s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2011 Z. z. dospel k záveru, že nemôže navrhovateľ od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Dospel teda k názoru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok, a preto z uvedeného dôvodu mu ho nebolo možné priznať. Pokiaľ ide o trovy konania, pri náhrade trov konania vychádzal okresný súd z ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a keďže tak odporca ako aj vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane mali v konaní úspech, priznal im náhradu trov konania tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 202,75 eur a právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka vo výške 262,20 eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, podal tento odvolanie. Žiadal v napadnutom výroku rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že združenie na ochranu práv spotrebiteľov, ktorým je aj vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu, bolo založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa, a preto by malo byť tak vybavené, aby mohlo aktívne chrániť spotrebiteľov v spotrebiteľských súdnych sporoch. Podľa názoru navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre to, aby sa v danom prípade dal vedľajší účastník zastúpiť zástupcom z radov advokátov. Pokiaľ to aj urobil, takéto trovy nepovažoval navrhovateľ za účelne vynaložené na ochranu práv spotrebiteľa, keďže ten istý právny zástupca

zastupoval tak odporcu ako aj vedľajšieho účastníka. Podľa názoru navrhovateľa ide teda o duplicitné trovy konania, ktoré sú neúčelné, a preto nemajú byť vedľajšiemu účastníkovi v danom prípade priznané. Okrem toho poukazoval na to, že vedľajší účastník vstupuje do konania bez akejkoľvek znalosti predmetu konania predpokladajúc, že ide o spotrebiteľský spor, pričom nemá základnú vedomosť o tom, aké právo má na strane odporcu chrániť. Vedľajší účastník vstupuje do konaní rutinne, kde využíva podania, ktoré sú súčasťou jeho podaní, aj v iných súdnych sporoch, a preto už aj z tohto dôvodu takto vzniknuté trovy nemôžu byť účelne vynaložené, a keďže podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. má úspešný účastník konania právo na náhradu len účelne vynaložených trov, tak mal súd túto účelnosť trov skúmať a pokiaľ by tak bol urobil, dospel by k záveru, že nie je daný dôvod na priznanie trov konania vedľajšieho účastníka.

Na odvolanie navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku považoval sa vecne správne a žiadal ho potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 212 ods.1 O. s. p. v napadnutom výroku o trovách konania, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, pričom proti tejto časti rozsudku okresného súdu odvolanie podané nebolo. Pretože tak odporca ako aj vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane mali v konaní úspech, pri náhrade trov konania pristúpil okresný súd k použitiu ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal tak odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 202,75 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolanie podané nebolo.

Krajský súd na základe podaného odvolania preto rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol a ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 202,75 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nepreskúmaval a tento zostal v uvedených výrokoch nedotknutý.

Na základe podaného odvolania na strane navrhovateľa preskúmaval krajský súd správnosť výroku rozsudku okresného súdu, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 262,20 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu vzniesol navrhovateľ námietku, že v danom konaní nebol daný právny dôvod, aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov, a preto ak tak urobil, tak takéto trovy, ktoré právnym zastúpením vedľajšieho účastníka vznikli, nie sú účelnými trovami konania.

S názorom navrhovateľa vyjadreným v podanom odvolaní sa krajský súd nestotožňuje. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Teda tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O. s. p.

V ust. § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zúžil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi, zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Je nesporné, že vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu vstúpil do konania za platnosti ust. § 93 ods. 2 O. s. p. do 31. 12. 2014. V konaní preukázal, že je občianskym združením vytvoreným za účelom

ochrany práv spotrebiteľov, má príslušnú registráciu a bolo mu pridelené aj identifikačné číslo. Mohol teda v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p. vstúpiť do daného konania.

Keďže z ust. § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie, tak v zmysle ust. § 24 O. s. p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Je teda nesporné, že z vyššie citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka, nechať sa v konaní zastupovať, a to advokátskou kanceláriou či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Pokiaľ teda vedľajší účastník v konaní využil svoje právo a nechal sa zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov, tak potupoval len v súlade so zákonom. V tejto časti preto nepovažoval krajský súd odvolanie navrhovateľa za dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V sporných konaniach sa ohľadne náhrady trov konania uplatňuje takzvaná zásada úspechu, a teda účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Je nesporné, že v danom konaní navrhovateľ úspech nemal, preto jeho návrh na začatie konania bol v celom rozsahu zamietnutý. Úspech v danom konaní mal odporca a vedľajší účastník, ktorý na jeho strane vystupoval. Keďže títo uplatnili náhradu trov konania, správne okresný súd pri náhrade trov konania pristúpil k náhrade trov podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

V tejto súvislosti v podanom odvolaní navrhovateľ namietal, že trovy konania, ktoré s právnym zastúpením vedľajšieho účastníka vznikli, nie sú účelne vynaloženými trovami konania.

Ako už bolo vyššie uvedené, aj vedľajší účastník má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Je nesporné, že v danej veci jeden a ten istý právny zástupca zastupoval tak vedľajšieho účastníka ako aj odporcu. Odporca dal plnú moc pre právneho zástupcu, ktorý zastupuje aj vedľajšieho účastníka neskôr, ako tomuto udelil plnomocenstvo vedľajší účastník.

Tak ako vyplýva aj z vyúčtovania trov právneho zastúpenia, tak tá okolnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka začal zastupovať v konaní aj odporcu na základe udelenej plnej moci, bola zohľadnená pri výpočte trov právneho zastúpenia tak odporcu ako aj vedľajšieho účastníka. V tomto smere však krajský súd uvádza, že v prípade trov právneho zastúpenia spojených s prípravou a prevzatím zastúpenia účtoval právny zástupca odporcu aj vedľajšieho účastníka odmenu dvakrát za ten istý právny úkon, teda prípravu a prevzatie právneho zastúpenia, teda dvakrát po 41,50 eur ako aj dvakrát režijný paušál k uvedeným úkonom. Krajský súd je toho názoru, že účelne vynaloženými trovami právneho zastúpenia v takomto prípade je príprava a prevzatie zastúpenia len za jeden právny úkon, keďže ten istý právny zástupca zastupuje vedľajšieho účastníka aj odporcu, a teda bol oboznámený s obsahom spisu a podaným návrhom na začatie konania, preto nebol daný právny dôvod, aby bol dvakrát účtovaný ten istý úkon tak v prospech vedľajšieho účastníka ako aj odporcu. V tomto smere považoval krajský súd odvolanie navrhovateľa za dôvodné, lebo takto by došlo k duplicite náhrady trov konania za jeden úkon toho istého právneho zástupcu, ktorý vykonal v prospech obidvoch účastníkov, ktorých zastupuje.

Na strane vedľajšieho účastníka preto krajský súd krátil priznané trovy o jeden úkon právnej pomoci v sume 41,50 eur, režijný paušál k úkonu 8,04 eur a 20 % DPH 9,91 eur, teda celkom sumu 59,45 eur.

Uvedenú sumu krajský súd odpočítal od priznanej sumy 262,20 eur a dospel k sume 202,75 eur, ktorá právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí. Preto zmenil rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 202,75 eur. K takémuto postupu pristúpil krajský súd z dôvodu, že výrok rozsudku okresného súdu, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 202,75 eur, napadnutý nebol, pričom v rámci týchto trov je už zahrnutá aj hodnota právneho úkonu za prípravu a prevzatie zastúpenia v sume 41,50 eur spolu s režijným paušálom a príslušnou DPH. Keďže ide o trovy toho istého právneho zástupcu, pričom v obidvoch výrokoch bola vyslovená povinnosť zaplatiť uvedené

trovy navrhovateľom na účet právneho zástupcu, tak krajský súd pristúpil k zníženiu náhrady trov konania u vedľajšieho účastníka toho istého právneho zástupcu a z vyššie uvedených dôvodov zaviazal navrhovateľa na zaplatenie sumy 202,75 eur.

Pokiaľ ide o ostatné trovy konania spojené s právnym zastúpením vedľajšieho účastníka ako aj odporcu, tak tieto v súvislosti so znením § 142 ods. 1 O. s. p. považoval krajský súd za účelne vynaložené, lebo už v podanom vyjadrení vedľajší účastník namietal nedostatky v zmluve o úvere s poukazom na ust. § 4 ods. 2 a § 4 ods. 4 zákona 258/2001 Z. z. a najmä to, že v predmetnej zmluve sa nenachádzajú žiadne dojednania o úrokoch, poplatkoch a nie je tam uvedená ani ročná úroková sadzba. Poukazoval teda vedľajší účastník na to, že ak tieto neboli dojednané, tak navrhovateľ nemá na ich zaplatenie nárok. Vo vyjadrení však poukazoval aj na splatnosť jednotlivých splátok a z tohto dôvodu vzniesol aj námietku premlčania nároku. Ako vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, tak toto rozhodnutie bolo založené aj na tom, že navrhovateľ nepreukázal daný nárok, pričom dôvody rozhodnutia okresného súdu sú v súlade aj s vyjadrením vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní podal.

Vzhľadom na uvedené potom bol krajský súd názoru, že právne úkony, ktoré urobil právny zástupca vedľajšieho účastníka ale aj odporcu, boli účelne vynaložené na ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa, a preto ak tento mal v konaní úspech, potom tak odporca ako aj vedľajší účastník majú na ich náhradu právo. U právnych úkonov, ktoré boli urobené tak v prospech vedľajšieho účastníka ako aj odporcu, bolo zohľadnené to, že zo strany právneho zástupcu bol uplatnený u každého, teda tak u odporcu ako aj vedľajšieho účastníka, len 50 %-ný nárok na vykonaný právny úkon. Táto okolnosť jednoznačne vyplýva aj z písomného vyúčtovania, ktorý právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu do spisu doložil.

Krajský súd preto odvolanie navrhovateľa považoval len za čiastočne dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku zmenil.

Vzhľadom na to, že tak navrhovateľ ako aj vedľajší účastník mali v odvolacom konaní čiastočný úspech, tak krajský súd v zmysle ust. §142 ods. 2 O. s. p. náhradu trov odvolacieho konania žiadnemu z účastníkom nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.